

met olli et mul iggapääw kirjade ja pabberi-
tega olli teggemist.) Se olli mul jubba wi-
fiks, et kui keif enne lõunat kibbedaste olin
tööd teinud, siis peale lõune söma pole tundi
muido aknast wälja watasin ja nenda omma
meelt jahhutasin. Ka seski korteris kuhhu
hiljoti olin läinud, teggin nenda. Kui seält
wälja watasin, olli nago olleks kegi mulle üt-
telnud, et ülespidi piddin watama. Mis
seäl siis olli? Ülle ulitsa ühhes majas kol-
manda korra peäl olli aknen lahti ja seält
paistis ühhe meesterahwa pea. Wataja näg-
go olli kahwatand, silmad aukus, et kül alles
norepärraline arwata. Ja sedda olli igga-
pääw selsammal ajal nähha. Mis se inni-
menne wahtis? Se panni mind iggakord
mõtlemä. Ei ma moista räkida, kuidas selle
innimesse kahwatand näggo mind waewas.

Et mo korter mitte mo tahtmise järrele
ei olnud, otsisin uut kortert; siis näggin ses
maias, kus se kahwatand näoga mees olli,
akna peäl kirja, et seäl üks korter üri peäle
pakkutakse. Lüksin sisse, agga se korter olli

jubba ärra üritud, kirri olli weel unnustusse
pähhä akna peäle jänud. Seält lüksin teise
korra peäle kulama, agga seäl olli sesamma
luggu. Innimesed ollid seäl lahked ja üt-
lesid, et kolmandama korra peäl üks kammer
tähhi. Mul polnud kül mitte himmo ni kõr-
ges ellada, agga need head innimesed and-
sid wägga nõu ja ütlesid, et seäl üks flow-
weri teggia ellab, mollemad wägga head in-
nimesed — need tahtsid omma üri kergitus-
seks teise kambri üri peäle anda.

„Kas se ehk sesamma peaks ollema, —
kes igga lõuna aknast wälja watab?“ küsisin
minna. „Jah wist sesamma“, ütlesid head
innimesed. Se ta ainus lahhutamine:
ta teeb ööd ja päwad tööd, siiski saab wae-
walt omma pissufesse perrele iggapäwast
pallofest.

Ma lüksin ülesse; jubba ukse peäl tulli
üks noor naesterahwas, pissufe laps kae peäl,
mo wasto, wiis mind teisest uksest ühte pis-
sufesse kambri ja pallus kohhe, et kui ma